

Kim Baas (26)

Dilemma: Wil ik een creatieve of een financiële baan?

Opleiding: mavo, havo, vwo, Bedrijfskunde aan de Erasmus Universiteit, afstudeerrichting *finance and investment*, werkt nu een jaar. Werkt als: *salesaccountant bij Mexx, ze coacht vijf mensen*. Dilemma: *Kim heeft spijt dat ze na de mavo niet naar de grafische school is gegaan. In plaats daarvan studeerde ze financiële bedrijfskunde. 'Ik vraag me constant af of ik alsnog een creatieve studie moet gaan doen of mijn schouders moet rechte en proberen het geluk te vinden in een financiële baan.'*

Boven: vader Martin
Onder: vriend Jeroen

vader Martin en vriend Jeroen
'Je moet toch altijd onderaan beginnen'

'Ze heeft het niet van een vreemde, ik ben ook een twijfelaar', zegt vader Martin Baas (53). Kim omschrijft hij als 'een lief, rustig kind. Altijd bezig, schilderen, tekenen, kleien.' 'Later' wilde ze rechter worden, herinnert hij zich. 'Of kok', vult Kim hem aan. Het werd salesaccountant. Vlak voor haar Citotoets op de lagere school was Kim twee maanden ziek, daarom scoorde ze laag. Het advies luidde mavo. Om 'te bewijzen'

dat ze beter kon, deed ze na de mavo direct de havo en het vwo om naar de universiteit te kunnen gaan. 'En om nog niet te hoeven kiezen', geeft ze toe. Na de mavo heeft ze wel even getwijfeld. Of ze niet naar de grafische school zou gaan, om van tekenen haar beroep te kunnen maken. Vader Martin: 'We zijn op een heleboel scholen gaan kijken, maar dan zag ze het examenmateriaal hangen en zei ze: dat kan ik nooit.' Kim: 'En nu heb ik spijt.' Als puber en student werkte Kim bij haar vader, die een eigen administratiekantoor heeft. Vond ze het leuk? Haar vader peinst even. 'Nou laat ik het zo zeggen: ze dook er niet in.' Zonde, want boekhouden op niveau is ook spannend, vindt

hij. Maar Kim, die nu vergelijkbaar werk doet, 'raakte er niet door gepassioneerd'. 'Maar we hebben je nooit gepusht, toch', vraagt Baas zijn dochter. 'Nee', zegt Kim. 'Maar je zei wel altijd dat je met tekenen niet je brood kunt verdienen.' 'Nou, dat zeg ik niet, maar het is wel heel moeilijk. Alleen als je heel bijzonder en goed bent kom je er.' Marketing vond ik te makkelijk, zegt Kim over haar studie. 'Het leek me wel leuk, maar ik dacht: dat leer je zo.' Daarom koos ze voor financieel, de 'moeilijkste afstudeerrichting', en 'cijfertjes' vond ze ook wel leuk. Vader: 'Maar wat je nu doet is eigenlijk onder jouw niveau. Je hebt geen totaaloverzicht van het bedrijf, je houdt je maar met een heel klein stukje bezig.'

'Mexx is een leuk bedrijf, denk ik, maar ze zit niet op de juiste plaats', zegt Kims vriend Jeroen Dijkstra (29), die ingenieursgeologie studeerde in Delft. Hij kent Kim nu 4,5 jaar en ze wonen samen. Kim is heel verantwoordelijk, te verantwoordelijk eigenlijk, vertelt hij. 'Als het omgebeuren, doet ze het. Ze gaat gewoon door, tot tranen aan toe', zegt ook haar vader. Ook Jeroen omschrijft Kim als lief en zachtzinnig. 'En heel vastberaden, maar soms te onzeker. Ik zie Kim pas echt in haar element als ze iets kan maken. Koken, knutselen, lekker rommelen.' Wat voor baan bij Kim past, weten ook haar vader en vriend niet precies. 'Een hele switch lijkt me lastig', zegt Jeroen tegen zijn vriendin. 'Misschien kun je iets vinden waar je creatief en fi-

nancieel allebei kan gebruiken, een mixbedrijf?' 'Ik denk aan marketing en de reclamewereld', zegt haar vader. 'Maar je moet toch onderaan beginnen. Je komt niet meteen als creatief directeur binnen.' 'Ik zoek meer bevestiging in mijn omgeving, en krijg die niet', zegt Kim plotseling. 'Hoe moeten wij nou weten waar je goed in bent, je bent nog niet getest', reageert haar vader. 'En van mij hoeft je geen flitsende carrière te maken. Als ik je morgen in een bus als bestuurder zie langsrijden met een glimlach op je gezicht ben ik allang blij. Dat zou ik geweldig vinden, als je weer lacht.' Jeroen knikt instemmend. 'Je komt echt niet vrolijk thuis.' 'Ik zie je wel als kunstenaar die haar eigen spullen verkoopt', oppert Jeroen. Vader Martin: 'Of als financieel medewerker van een kunstveiling.' 'Maar dan ben ik nog niet zelf bij het creatieve proces betrokken', zegt Kim. Kim maakt mooie dingen, zegt haar vriend. Maar of ze er geld mee kan verdienen weet hij niet. Zie je, zegt Kim, 'ik krijg niet genoeg steun.' En als ik nou weer ga studeren, vraagt ze. 'Dat is jouw keuze', zegt Jeroen. Maar, zegt hij, je start dan weer helemaal opnieuw. 'Ik denk dat je een baas moet treffen die je helpt, die je opleidingsruimte biedt.' 'Precies, een baas die je verder helpt. Want je bent nog niet tot bloei gekomen', zegt haar vader ook. 'Een nieuwe opleiding is vooral uitstel.' 'Misschien zoek ik wel iets dat er niet is', zegt Kim tot slot. Haar vader beaamt dat en zegt dat ze haar verwachtingen niet te hoog moet stellen. 'Ik denk dat ik maar 10 procent van mijn werk echt leuk vind', zegt hij. Vriend Jeroen schat zijn pleziergehalte op 50 procent. 'Dus ik moet doorgaan met wat ik doe', vraagt Kim. Vader en vriend, in koor: 'Dat zeggen we niet.'

coach Elles Colet

'Ik ben erg voor het luisteren naar gevoel'

'Wat is er leuk in je huidige baan?' valt loopbaancoach Elles Colet met de deur in huis. Dat vindt Kim een moeilijke vraag. Het liefst zou ze doorstuderen, zegt ze. Wat houdt je tegen, vraagt Colet. Kim: 'Ik ben al 26, een studie duurt vier jaar, dan ben ik straks 30 en heb ik amper werkervaring.' Colet: 'Je hebt wel veel doorzettingsvermogen. Dat is een kwaliteit.' Kim lacht. Serieus: 'Dat is ook zo. Als ik iets niet leuk vind, maar het moet, dan doe ik het toch.' Colet: 'Dat lees ik ook in je brief, je hebt het over de keuze tussen 'je schouders rechten' of 'je hart volgen'. Er zit een enorme discrepantie tussen ratio en emotie bij jou.' Kim vertelt dat haar vader zijn werk maar voor 10 procent leuk vindt. Wat voor percentage zou jij willen halen, vraagt Colet. Kim: '90 Procent'. Hoe ga jij dat omhoog brengen, vraagt Colet. Kim, direct: 'Dan moet ik de creatieve kant op.' Colet vraagt: 'Hoe ziet jouw ideaalplaatje eruit?' Kim: 'Dan zit ik op een kamertje lekker rustig, alleen, te tekenen, schilderen en knutselen.' En wat wil je dan doen met de dingen die je maakt, vraagt Colet. Verkopen, oppert Kim. 'En ik wil ook wel dingen verzinnen, producten bijvoorbeeld.' 'Heb je al eens zoiets gedaan', vraagt de coach. Kim vertelt over een jaarboek dat ze ontwierp en maakte. De reacties van haar studiegenoten waren toen heel positief. Kim vertelt dat haar vriend en vader betwijfelen of wat zij maakt verkoopbaar is. Dat maakt haar onzeker. Colet: 'Jouw onzekerheid maakt dat je geen keuze durft te maken. Durf je op jezelf te vertrouwen?' Kim schudt haar hoofd. Telkens als je over het financiële spreekt, loop je vast, constateert Colet. En gaat het over 'het creatieve' dan zie ik je stralen. 'Je doorzettingsvermogen heeft je zo ver gebracht, maar wat nu?', vat Colet samen. Voor Kim is de drempel om 'zomaar' de creatieve kant op te gaan hoog. Ze weet niet precies wat voor werk ze kan gaan doen en ze is ook bang om haar financiële onafhankelijkheid te verliezen. Je zit nog in het begin van je denkproces, stelt Colet vast. 'Het is of een baan waarin je meer creativiteit vindt, of een minder leuke baan met meer tijd voor jezelf óf echt iets anders.' Op haar werk heeft Baas bij haar afdelingshoofd aangegeven dat ze niet tevreden is in haar werk.

Die is bereid om verder te zoeken naar andere functies. Colet: 'Maar dat zijn wel functies binnen hetzelfde financiële werkveld. Is dat wel de oplossing?' Marktonderzoek zou misschien wat zijn, denkt Kim. Creatief, én met cijfertjes. Colet proeft een grote maar. 'Misschien is dat uiteindelijk toch niet creatief genoeg.' 'Die creatieve kant zit diep'. Kim knikt. De coach vertelt haar dat haar onzekerheid en de financiële onafhankelijkheid uitgebreid ter sprake zouden komen als Kim langer in een traject zou meelopen. En ze zou opdrachten moeten doen. Praten met beroepsgroepen, zoeken van opleidingen, meelopen en lijstjes met plussen en minnen maken. 'En dan op gegeven moment moet je afwegen voor jezelf: wat kan ik nu doen om stappen te gaan zetten?' legt Colet uit. Toch wil Colet haar wel een advies meegeven. 'Ik ben erg vóór luisteren naar je gevoel en daar iets mee doen.' En tijdens het handen schudden: 'O, en teken het, plak je plaatje, maak een moodboard.' Kim, blij: 'Dat ga ik zeker doen.'

coach Otteline Asselbergs

'Zelfverzekerder word je door te focussen'

Direct na het gesprek met Colet schuift Kim aan tafel bij loopbaancoach Otteline Asselbergs. Het gesprek verloopt vlot en richt zich in navolging op het eerdere gesprek vooral op de toekomst. Waar zie je jezelf over vijf jaar? 'Ik zou wel boekkafte willen ontwerpen en maken', vertelt Kim. 'Heb je al nagedacht over het zakelijke gedeelte?' Nee dat nog niet, geeft Kim toe. 'Je zit in een hele andere wereld, in de financiële accountingwereld, wat zou een eerste stap kunnen zijn om die creatieve richting in te slaan?', vraagt Asselbergs. Praten met een vormgever, oppert Kim. Dat vindt Asselbergs een goed idee. Wel raad ze Kim aan om met meer dan één persoon te spreken. 'Het is heel subjectief hoe iemand zijn werk ervaart.' Kim vreest dat ze niet de juiste opleiding heeft om een creatieve baan te vinden. Ze heeft wel rondgekeken, maar de meeste opleidingen zijn op mbo-niveau en ze ziet zich niet tussen de 16-jarigen zitten. 'En als je de mensen gesproken hebt en de opleidingen in kaart hebt gebracht, wat dan?', vraagt Asselbergs. Kim: 'Dan ga ik de keuze maken of ik het doe.' Kim twijfelt of ze nog een nieuwe opleiding durft te starten. Haar onzekerheid komt ter sprake. Ze weet niet of ze goed genoeg is om een creatief vak te beoefenen. Haar vader en vriend - twee mensen die heel belangrijk voor haar zijn - hebben ook hun twijfels. 'Wat gebeurt er als je zo onzeker wordt, neem je de stap dan niet?', vraagt de coach. 'Nee', bekent Kim. 'Dat is toch zonde', roept Asselbergs uit. Asselbergs legt uit dat mensen die het roer om willen gooien vaak in hun omgeving negatieve reacties krijgen. 'Mensen die om je geven zijn bang dat het te risicovol is. Zou je dat wel doen, zeggen ze dan. Daarom is het belangrijk dat je in jezelf gelooft.' En daar zit nu precies het probleem, erkent Kim. Dat doet ze niet. Niet voldoende. 'Hoe ga je die onzekerheid wegnemen?', vraagt Asselbergs. Kim moet haar een antwoord schuldig blijven. Voor haar is er maar één manier om het 'veilig' te doen. 'Als ik eerst een opleiding volg, is het papierje het bewijs dat ik het kan.' Asselbergs adviseert haar om elke dag stil te staan bij de dingen die ze goed heeft gedaan. 'Het focussen op goede punten van jezelf kan helpen om zelfverzekerder te worden. Asselbergs filosofeert nog even door op de ideale werkweek van Kim. 'Je kunt ook drie dagen schilderen en twee dagen werken om je geld te verdienen.' Dat is geen optie voor Kim. 'Daar is mijn prestatiedrang te groot voor. Ik wil goed zijn in de dingen die ik doe' Aan wat voor banen ze denkt, vraagt de coach. Kim vertelt dat ze misschien wel bij een reclamebureau zou willen werken. 'Maar dat is toch mooi', roept Asselbergs uit, 'je weet welke richting je uit wilt' Kim, sceptisch: 'Als het allemaal zo makkelijk was.' Asselbergs laat een stilte vallen en geeft toe dat het inderdaad niet makkelijk is. 'Maar je weet wel wat je wilt. En als het niet morgen is, dan over vijf jaar.'

Bojana Djuricic (31) deed elf jaar geleden een opleiding toeristisch management en belandde via een uitzendbaan in de reclamewereld. Na jaren freelancen is ze nu directeur van een reclamebureau, ReklameTeam.

Bojana Djuricic

'Creatieven kunnen heel arty zijn'

'Dus jij hebt de verkeerde keuze gemaakt', zegt Bojana Djuricic tegen Kim. 'En je wilt graag weten hoe een reclamebureau werkt, zodat je kan uitvinden of je daar zou willen werken?' Djuricic steekt van wal, over art-directors, copywriters, strategen, accountmanagers, klanten en campagnes. 'Van wie komt het idee?' onderbreekt Kim haar. 'Van het creatieve team, dat is meestal een samenwerking tussen art-directors die in beeld denken en copywriters die in tekst denken.' Kim blijft vragen stellen: 'wat een accountmanager doet, wat voor opleiding een art-director dan heeft gedaan en wie er over de budgetten gaat. Djuricic: 'Creatieven zijn heel leuk, maar denken vaak niet aan uitvoerbaarheid en kosten. Oh laten we een auto uit een helikopter gooien, roepen ze dan. En dan denk ik, heel leuk, maar hoe ga je dat regelen en wat gaat dat kosten.' Djuricic denkt dat Kim met haar achtergrond te veel na zou denken over budgetten. Dat denkt ze zelf eigenlijk ook wel. 'Maar toch blijft het trekken...'. zegt Kim. 'Kom gewoon een dagje kijken', roept Djuricic uit. 'Dat is de enige manier om uit te vinden wat we doen.' De vooroordelen die er over de reclamewereld bestaan komen ter sprake. Djuricic: 'Het is wel een wereldje ja. Je treft er veel mooie poppetjes, en de creatieven kunnen heel arty zijn. Maar het is ook heel leuk en je moet er gewoon een beetje om kunnen lachen.' Tot slot wil Kim graag weten hoeveel procent van haar baan Djuricic leuk vindt. 'Negentig', antwoordt zij. 'Dan kom ik heel graag een keertje kijken', zegt Kim. Ze kijkt er tevreden bij. ■

Coaches kiezen niet

'Het is normaal dat je als starter nog veel twijfelt', zeggen coaches Otteline Asselbergs en Elles Colet. 'Veel starters weten niet waar ze goed in zijn, wat ze echt leuk vinden ook. Ze zijn net klaar met een hele brede studie omdat ze het eigenlijk nooit wisten, en nu dus nog altijd niet. Of ze hebben een leuke studie achter de rug maar vragen zich nu af welke baan daarbij past.' Ook starters die al aan het werk zijn hebben zorgen aan hun hoofd: 'Ze betwijfelen of ze hun werk wel op de lange termijn willen blijven doen. Of ze gaan op zoek naar een andere, kleinschaliger werkgever omdat ze zich binnen een grote organisatie wat verloren voelen.' Colet: 'Mensen willen vaak een goed advies van me', vertelt Colet. Dat kan niet, legt de coach uit. 'Jij moet zelf kiezen en beslissen. Of je dat nu stap voor stap doet, of rigoureuus, jij moet er achter staan.'

Tips voor twijfelaars

- Wijk in je zoektocht naar de ideale baan af van het geijkte pad. Er is meer dan vacaturebanken en advertenties.
- Praat met bekenden én onbekenden. Met bekenden over wat zij bij jou vinden passen, wat zij je goede en zwakke kanten vinden. Ontdek wat de arbeidsmarkt allemaal te bieden heeft, waar jij geen weet van hebt.
- Lees kranten en tijdschriften met in je achterhoofd de vraag of je daar voor je werk iets mee zou kunnen.
- Benader bedrijven of je een keer een oriënterend gesprek zou mogen hebben.
- Zorg dat je een compleet beeld hebt van jezelf, met alles waar je goed en minder goed in bent, wat je interesseert en wat voor een omgeving je prettig vindt.
- Werk je al, maar ben je niet tevreden? Laat je werkgever weten dat je niet helemaal op je plek zit. Bedrijven zijn erg bezig met door-groeimogelijkheden en persoonlijke ontwikkeling.
- Neem de tijd voor het vinden van je ideale baan. Met medewerking van Otteline Asselbergs en Elles Colet

ADVERTENTIES

Brederijn
Van Spaendonck

Innovating Healthcare

telefoon 030 600 61 20
www.brederijnvanspaendonck.nl